

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka a ve věci

žalobkyně: **V. L.**

státní příslušnost X
bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**

sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2020, č. j. MV-47877-4/SO-2020,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 1. 2020, č. j. OAM-35158-10/DP-2019. Zástupce žalobkyně s podáním žaloby nedoložil oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení před soudem.
2. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) „[k]aždý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, musí své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil“ [srov. § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
3. Nedoložením oprávnění zastupovat vzniká pochybnost, zda zástupce skutečně vykonává v řízení práva osoby, za jejíhož zástupce se označil, čímž chybí jedna z podmínek řízení. Závěr, že doložení plné moci zástupce je nutnou podmínkou řízení i pro oblast správního soudnictví, potvrdil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007-247, č. 1773/2009 Sb. NSS (dostupné stejně jako všechna zda uváděná soudní rozhodnutí na www.X.cz), v němž uvedl, že „[v]e správním soudnictví jsou podmínky řízení vnímány jako takové podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé; jejich nedostatek tedy brání soudu vydat meritorní rozhodnutí [...]. Jsou chápány jako podmínky přípustnosti procesu jakožto celku, přičemž se upínají k procesním úkonům stran či soudu. [...] Teorie procesního práva i soudní praxe řadí mezi **podmínky řízení na straně soudu** především pravomoc, příslušnost, na straně účastníků řízení způsobilost být účastníkem řízení, procesní

*způsobilost, popřípadě též **plná moc zmocněnce v případě zastoupení**“ (zvýrazněno zdejším soudem). V soudním řízení je totiž třeba zajistit, aby procesní úkony ve věci nečinil někdo, kdo k tomu není oprávněn.*

4. Nesplnění povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 o. s. ř. již při podání žaloby však představuje nedostatek podmínek řízení, který lze odstranit. Zdejší soud usnesením ze dne 2. 6. 2020, č. j. 51 A 59/2020-10, vyzval zástupce žalobkyně, aby do 15 dnů ode dne doručení usnesení soudu předložil plnou moc dokládající oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení. Usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce žalobkyně dne 3. 6. 2020. Zástupce žalobkyně však v soudem stanovené lhůtě (tedy do 18. 6. 2020) příslušnou plnou moc nedoložil.
5. V usnesení rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, Nejvyšší správní soud uvedl: „[b]yla-li [...] žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, pak je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“
6. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[...] soud usnesením odmítne návrh, [...] nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“
7. Vzhledem k tomu, že i přes výzvu soudu zástupce žalobkyně nedoložil oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení, soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl (výrok I).
8. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.; výrok II).
9. Jelikož se tímto usnesením řízení končí, nerozhodoval soud již o žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žaloby.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu